

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vez. szl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Leszerelés.

Pécs, 1898. január 5.

A képviselőház tegnapi ülése mindenre nagy meglepetést hozott: Kossuth Ferenc bejelentette a provizoriumos törvényjavaslat ellen felvett ellenzéki küzdelem leszerelését. Örvendetes volt ez a meglepetés Bánffyra és a kormánypártira, de annál kinosabban érintette a függetlenségi eszme híveit. Nem pártunk országgyűlési képviselőit értjük itt, hanem azokat az ideális lelkületű választókat, akik dacolva a brutális hatalomnak rájuk nehezdedő nyomásával, nem törődve az üldözéseknek sokszor vérlázító nemeivel, a haza önállósága, nemzeti függetlenségünk szent eszméje iránt való őnzetlen lelkesedéssel követték azt a zászlót, a melyet lobogtatnak előttük azok a férfiak, a kiktől meg voltak győződve, hogy hasonló lelkesedéssel, hasonló őnzetlenséggel és kitartással fogják a nemzet képviselőiben a kezükbe adott fegyvert forgatni a nemzeti ügy elleneségei ellen és nem szalasztják el a kínálkozó alkalmat, hogy a választásoknál büns módon elnyomott nemzeti akarat érvényesülését a judáspénzen megválasztott szolgahad ellenében is kiküzdjék.

Ez az alkalom kézen fekvő volt, mikor gazdasági függésünk törvény értelmében megszűnt s a kormány az általa bálványozott hatvanhetes törvény ellenére is

hazánkat újabb járomba hajtani tűzte ki feladatául. És pártunk országgyűlési vezetői ezt az alkalmat kötelességszerűen felhasználni is látszottak, felvették a küzdelmet a nemzetrontó javaslat ellen, kivitték, hogy a gazdasági erőnket kiszípolozó szövetség lejárt, a nélkül, hogy annak tovább fentartása iránt törvényes intézkedés történt volna. Dühöngött ezért a kitartottak nagy tábora s maga a vezér olyan káromlásra ragadtatta magát pártunk ellen, amely világos bizonyítéka volt helyzetének szorultságának s biztos előjele a harc közeli győztes eredményének.

S íme, ebben a kritikus pillanatban felkel Kossuth Ferenc és bejelenti, hogy a függetlenségi párt nem folytatja tovább a harcot, mert elérte a célját annak bebizonyításával, hogy a kormány a törvény szerint nem létező vám- és bankközösséget a törvény megsértésével, alkotmányellenesen is kész fentartani.

Ámulva hallgatják ezt a beszédet a függetlenségi választók. Hogyan, hát az a körülmény, hogy a kormány törvénytelen séget követ el, hogy alkotmányellenesen kormányoz, ok lenne arra nézve, hogy az ellenzék most már szüntesse be a harcot? Persze a jámbor választók járatlanok a magas politikában s azért még mindig abban az özönvíz előtti meggyőződésben vannak, hogy ha valami, hát az alkotmány sértés az, ami szent kötelességévé

teszi az ellenzéknek a végletekig menő harcot folytatni a törvénytíró kormány ellen.

És még pár nap előtt is, ujév reggelén, felhangzott a pártban a lelkes csatalkiáltás, mi okozhatta azóta a meggyőződésnek ily meglepő fordulatát? Talán a miniszterelnöknek ugyanakkor Budán elhangzott piszkolódása, vagy a tegnapelőtti ülésen tanusított fenhéjázó viselkedése? Avagy olyan édes a mandátum birtoka képviselőinknek, hogy az országgyűlés felosztatásának csak egyszerű hiresztelése is képes volt lehűteni nagy harci kedvüket? Hasztalan volt a pártértekezleten Justh Gyula lelkesítő szózata a harc folytatása mellett, hasztalan támogatta őt Hentaller, Kubik, Meszlény, Thaly Ferenc, Lakatos, Lukács, Leszkay s a pártnak még több jelese a rágalmozó miniszterelnök ellen hirdetett megtorlás sürgetésében: a döntő pillanatban is vidéken bujdosó mezei hadak feltelegrafált többségének kishitúsége diadalmaskodott s a nagy harc gyáva megfutamodással végződött.

Kilátásba helyezte ugyan Kossuth Ferenc a harcnak májusban való folytatását, de hát ki bizhatnék meg ezután is az ilyen fenyegetésekben? Ha a párt most kiengedte siklani kezéből a legkedvezőbb alkalmat, a mikor a kormány annyira meg volt szorulva, mert az kétségtelen, hogy sokáig a törvényen kívüli helyzetet ki nem

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A csók-walzer.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Margitka tárva-nyitva hagyta az ajtót, amint berohant a szobába, ledobta a keztyűt, kalapot és kabátkáját, aztán odaszaladt a karosszékben ülő apjához s halkán, kérően szólította meg:

— Apuskám! . . . Édes apus?!

Az öreg lassan összehajította az »Egyetértés«-t s rátekintve az előtte álló leánykára, kérdezte:

— Nos, mi kell megint, baba?

— Semmi sem apus, csak azt akartam mondani, hogy nagyon szeretlek téged. Nagyon, nagyon!

— Te kis macska te, hiszen ezt elmondtad ma már vagy százszor. Ismerem már a hizelgéseidet. Bizonyára akarsz már ismét valamit. No egy-kettő, ki veled, mi az?

Margitkának sem kellett több. A következő pillanatban már fent termett az apja ülésén s mialatt két karjával erősen átölelte az öreg ur nyakát, nagyot lélekzett, aztán halkán sugta a fülébe:

— Hát izé . . . Hegedülni tanulnék!

Az öreg ur bámult.

— Eh! Ez ostobaság! — tört ki végre

— csak nem akarsz valami női zenekarba beállani? Ezt verd ki a fejedből lányom, ebből nem lesz semmi.

De Margitka nem volt az a lány, akit oly könnyen el lehetett volna utasítani. Hőfehér arcát odatámasztotta apjának tüskés képére, hamvas szőke frou-frou-jával elsimitotta az öreg homlokának ráncait, parányi ujjával belekapaszkodott deres bajuszába, úgy könyörgött tovább:

— Képzeld csak apuskám, mily szép lenne az, ha Lujza néni zongorázna, én meg hegedülnék, aztán eljátszanánk ketten, duettben a te kedvenc nótádat: a »Fischerin du kleine«-t.

— Nem érném én azt meg kis lányom soha! Sok víz lefolyna addig a Dunán, míg te azt el tudnád játszani. Aztán meg, amilyen szeleverdi kis lány vagy: ma belefognál a tanulásba, holnapra már meg is unnád.

— A tanítvány haladása és tanulási kedvének tartama egyedül a tanártól függ, — szólt Margitka komolyan.

Az öreg ur szigorú akart lenni, de amint meglátta leánykájának nefelejtés-kék, — már könyvesedni kezdő — szemében azt az esdeklő pillantást, melylyel rá nézett, nem tudott tovább ellentállni és vigasztalva dörmögte:

— No jól van. Nem bánom. Beleegyezem abba is, hogy hegedülni tanulj, de aztán komoly legyen ám a dolog! Majd nézek neked egy alkalmas tanárt. A zenede igazga-

tója jóbarátom, küldetek vele egy tehetséges embert, ki téged be fog vezetni a hegedülés művészetébe.

Margitkának az arca, mely a kilátásba helyezett öröm reményében felderült, hirtelen elkomolyodott ismét.

— Oh apus! csak nem akarsz nekem egy olyan öreg potrohos bácsit hozatni a zenedéből? Azok csak olyan régi darabokat, meg skálákat és néhány Liszt rapszodiát tudnak. Én már szemeltem ki magamnak egy »modern« tanárt.

Ez új fordulat volt, melyre az öreg ur sehogysem volt elkészülve s azért csak csodálkozva kérdezte:

— Ugy?!

— Igen. Most jövök Kalmár Tercsiéktől, akinek a kis öcsöce, Palika, csak két hét óta tanul hegedülni s már kifogástalanul eljátsza a »Boci-boci tarká«-t, meg a »Kőrösi lány«-t.

— És ki ez a tanárok remeke, aki ily gyorsan bevezette Palikát a hegedülés művészetébe?

— A Bács Andor, az a csinos, barna fiú, . . . akarom mondani a Bács István tanítónak a fia.

— Az Andor? Hm! Ismerem a fiút. Nagyon ügyes gyerek. No jól van baba, most menj a dolgozra; én majd addig gondolkodom. Nem szeretem az elhamarkodott munkát.

Margitka megcsókolta az apus arcát,

birta volna: akkor ugyan mi jót várhatunk a májusi harctól, a mikor a kormánynak elég ideje lesz sokkal kitartóbb harcok kibőjtölésére is, mint a minőknek a közjogi ellenzék országgyűlési katonái bizonyultak. Lesz majd ismét akadémikus szóáradat bizonyos ideig s ha ez a kormányra nézve kényelmetlenné kezd majd válni, nem kell egyebet tennie, mint a házfelosztás vagy a parlamenti szájkosár ördögét a falra festeni s a hős támadó hadsereg ijedtében menten hanyatt-vágódik.

Meglesz bizony ezek után a vámközösség s a közös bank mindaddig, míg majd Ausztriának nem jut eszébe bennünket kidobni az ajtón; mert odaát még férfiak ünek a parlamentben, akik nem ijednek meg a maguk árnyékától s nem elégesznek meg akadémikus tiltakozással, hanem erőszakot erőszakkal torolnak meg.

Pedig az osztrák Reichsrath többsége teljes joggal hivatkozhatik mandátumának tisztaságára, ott nem hamisították meg a választásokat úgy, mint nálunk; ott nem a kormány küldte a választók nyakára jelölteit s nem a vesztegetés és hatalmi erőszak csikarta ki a mandátumokat részükre s egy mindenre elszánt kisebbség mégis meg tudta akadályozni érvényesülését.

Nem azért hozzuk fel ezt, mintha követendő példakép akarnók feltüntetni, csak szemléltetővé akartuk tenni azt az óriási ellentétet, amely az ottani kisebbség elszántsága s a mi ellenzékünk kishitűsége között fenforog. Ott egy törvényesen alakult többséggel szemben veszi fel a legádázabb harcot egy törpe minoritás a kormánynak nemcsak igazságos, de méltányos intézkedése miatt; itt pedig a nemzeti eszme letéteményese, az ország legrégibb és a nemzet minden rétegében melyen gyökerező párt gyávan lerakja a fegyvert az előtt a tábor előtt, a melyről csak a legvakmerőbb rágalom állithatja, hogy a nemzet igazi többségét képviseli, lerakja pedig a fegyvert akkor, a mikor

aztán szótfogadva kiszaladt a szobából. Nyugodt volt, hogy nyert ügye van, hiszen tudta, mit jelent az, ha az öreg »gondolkozik« valami fölött.

Az öreg ur pedig a karosszékekben komolyan elgondolkozott. — — — Margitkának az édes mamája (isten nyugosztalja) már régen meghalt; azóta testvére, a jó öreg Lujza néni látja el a háztartást. Persze, a nevelés gondjai azóta mind az apa vállaira nehezdednek, de az öreg ur híven megfelel az ő kötelességének, amennyiben Margitkának (a tizenhat esztendő babának) minden vágyát és szeszélyét az első pillanatra teljesíti. S most már megint akar valamit ez a fruska. Baba mindig akar valamit. Hallottak-e már valaha ilyet? Egy tizenhat esztendő leány hegedülni akar tanulni. De hát végre is, miért ne tanulna az a lány hegedülni? Van ebben valami rossz? Aztán meg eljátszák ketten a Lujza néniel a »Fischerin du kleine«-t.

A mi meg Andort illeti? Andor egész derék, jóra való fiatal ember. Miért tanuljon a baba öreg, potrohos zenetanár bácsiktól elavult, régi nótákat, »Liszt« rapszodiákat, vagy mi az Isten csodáját, mikor Andor a »modern« zenébe is bevezetheti. No persze!

Olyan szépen átgondolta mindezt az öreg ur, mintha ez mind a saját, elvitázhatatlan szent meggyőződése lenne. Végül egészen be-

a nemzet legszentebb jogaiért, legigazabb érdekeiért az utolsó csepp vérig kellene küzdenie.

Kérdezzék meg csak nagy jó uraim, ott a függetlenségi párton, a választókat, vajjon kik vannak jobban megelégedve képviselőikkel: az osztrák kisebbségnek, vagy az önök választói?

H i r e k.

Pécs, 1898. január 5.

Az utolsó emlék.

Nem egy illatos kendő, összefont hajfürt, gondosan kivágott miniatúr arckép, avagy boldogító levélkéről lesz itten szó, sokkal prozaibb dolog, egy fog a tárgya e kis mesének. De még ezt a fogat sem örök emlékül kaptam, nem mint aranyba foglalt joujout őriztettem, nem, hanem a saját fogsoromban tartogattam nem csekély szenvedések árán mind a mai napig.

Kissé furesa állítás ugyan, hogy egy fájós fog legyen boldog időknek fájó emléke, de rajtam megesezt és pedig azért, mert az a kis lány, a kitől én olyan sok édességet vártam egykor, egyelőre megelégedett kézzel foghatóbb édességgel is: nagyon szerette a cukrot!

Csoda-e ha az ő kedvéért én is cukorevő lettem; sőt nagyon élvezetesnek találtam a cukorevést különösen — mutyiban. Fogyasztottam hihetetlen mennyiségű cukrot, s rá sem hederitettem, hogy az bizony megártott az egyik fogamnak; csak akkor kezdett a dolog kellemetlenül érinteni, mikor észrevettem, hogy bizony kár az embernek még mutyiban is cukrot enni, ha ezen az édességen kívül másra kilátás nem igen van.

Igy maradt az én idillemből emlékül egyéb keservek mellett még egy fájós fog is, a melynek azonban némi hasznát mégis csak vettem. Ugyanis, mikor a szívbéli fájdalmak elővettek, visszagondoltam a cukorra, ezzel megjött a fogfájás s a két fájdalom között megoszlott a figyelmem, nem éreztem annyira az elsőt, mintha csak magánosan jelentkezett volna.

Azután idő teltével kezdett egyforma erősségű lenni a két fájdalom, sőt egy idő óta, a mikor a mult jutott eszembe, már nem éreztem egyéb fájdalmas emléket, mint a

lezavarodott a dologba s másnap este megkapta Margitka a hegedüt s ő személyesen vezette be hozzá a tanár urat: Baes Andort. Azuán kijelölte nekik tantermül a szalont, mely szerinte a legjobb akusztikájú szoba volt az egész házban, no meg gondolta magában, itt legalább szemmel tarthatja a fiatalokat. Alig zárult be mögöttük a szalon ajtaja, Andor rögtön hozzálogott a hegedük összhangeléséhez s míg egyik kezével a hegedü hurjait pinyegtetette, a másikkal átölelte Margitka deréját s szerelmesen a fülébe sugta:

— Margitkám! édes! köszönöm, hogy módot nyújtott arra, hogy zavartalanul gyönyörködhessem magában, s ne csak egy-egy pillanatra láthassam, mint eddig. De mondja csak édes, hogy sikerült rávenni a papát, hogy én tőlem tanuljon hegedülni!

— Oh maga buksi! Látszik, hogy nem leány. Hát tudja, én is már nagyon untam a dolgot, hogy csak úgy »messziről« láthatom, akkor is mindig csak Tereziéknél, mikor a Palit tanítja. Gondoltam tehát, jó volna ezen segíteni, s tegnapi levele, a melyben sürgősen találkat kér (maga csuf!) arra készítetett, hogy tervemmel előálljak. Megmondtam apusnak, hogy hegedülni tanulnék, hogy maga mily ügyesen tanítja a Kalmárék Paliját (pedig szegény Palika még ma sem tud egy tisztességes vonóhuzást) s végül pedig megígérttem neki, hogy ha majd hegedülni tudok, el-

foglajást, a mely lassanként egyedüli urrá lett a másik fölött.

És kezdtem csupán ilyen alkalmakkor gondolni a multra, a mely régen volt s a melyet feledni még sem lehet, egy fájó fog miatt.

De hát van doktor is a világon! s ime most, hogy megszabadultam ettől az emléktől is, sajnálattal konstátálom, hogy még csak joujout sem csináltathatok belőle, mert csupa apró darabokban szedte ki az orvos s úgy elszórta, hogy még itélet napkor sem tudom hogy lehet abból olyan fogat összerakni, a milyen valamikor régen — régen volt.

És most mikor örömmel tapasztalom, hogy annak a régi időnek sem édességei, sem fájdalmai nem járnak fel többé kísérteni: nem tudom eléggé kiemelni az olyan történetkének előnyeit, melyekből egy fájós fog árán megszabadul az ember. Milyen remekül ellensúlyoz ez minden egyéb gondot, addig a míg egyedül marad, s egy kis bátorság és a fogó gyógyítja azt is.

Igazán jó, hogy nem egy foggal teremtette az Isten az embert! »Nagysád, mondja hogy szereti a cukrot és én képes vagyok kegyedért is feláldozni egy — fogamat!«

Tsi.

Napirend 1898. január 6-án 7-én.

Naptár: csütörtök, jan. 6. — Róm. kath.: Vizkereszt. — Prot.: Háromkirályok. — Görög-kel. (dec. 26.) Karácsony. — Zsidó: Tebeth 12. — Nap kél 7 óra 33 perckor; nyugszik 4 óra 7 perckor. — Hold kél délután 2 óra 35 perckor; nyugszik reggel 6 óra 32 perckor. — Péntek, jan. 7. — Róm. kath.: Bálint. — Prot.: Reimond. — Gör.-kel.: (dec. 26.) Karácsony. — Zsidó: Tebeth 13. — Nap kél 7 óra 33 perckor; nyugszik 4 óra 8 perckor. — Hold kél délután 3 óra 36 perckor; nyugszik 7 óra 13 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok hideg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint fagy, ködös idő, jelentékeny csapadék nélkül várható.

Hadastyánok közgyűlése csütörtökön délután 2 órakor az egyleti helyiségben.

Színház: csütörtökön este a »Kukta kisasszony« operett; pénteken ugyanaz.

— (Baranyamegye állandó választmánya) a jövő hétfői évnegyedes rendes közgyűlés tárgysorozatának előkészítése végett ma délelőtt 10 órakor a vármegye közgyűlési termében báró Fejérváry Imre dr. főispán elnökielte alatt ülést tartott. Az ülés-

játszuk ketten Lujza néniel a »Fischerin du kleine«-t.

Apus eleinte nem akart kötélnek állani, de később gondolkozni kezdett, mi nála annyit jelent, hogy kis lányának kívánata teljesítve lesz.

— Ki is tudna magától valamit megtagadni!

— De ugy-e Andor — mondá Margitka komolyan — meg tanuljuk a »Fischerin du kleine«-t? Az öreg nagyon szereti.

— Hogyne édesem, csak előbb essünk tul azon a nótán, mely úgy kezdődik, hogy »Miért is szeretlek oly nagyon tégedet?« Érti maga kis bölcs? szölt a »tanár« enyelegve, aztán nagyot cuppantott Margitka vérpiros ajkaira, s nehogy a csók zaja kihallatszék, elpattantotta ujjával a hegedü »A« hurját.

Igy ment az egész tanórán keresztül, a mely után a két hegedü ott feküdt az asztalon, szétilált hurokkal, melyek költői rendtelenségben lógtak szét a szél róza minden irányában. Margitka pedig kipirult, örömtől sugárzó arccal szaladt ki apjához.

— Jaj édes jó apuskám, annyira örülök. Hiszen a hegedülés nem is oly nehéz. Már egészen jól megy. Ugy-e tanár ur?

— Valóban, a kisasszonynak rendkívül nagy hajlama van a hegedülés művészetéhez — mondá nagy komolyan Andor.

— Csak egy baj van — folytatta Mar-

sen a választmányi tagok részéről nem nagy érdeklődés mutatkozott, úgy, hogy alig voltak a teremben a referáló négy aljegyzővel, tisztviselőkkel és járási szolgabírákkal együtt huszan. A főispán üdvözölvén a választmányi tagokat, az ülést megnyitotta. A napirend tárgyait szép sorban elreferálták az előadó aljegyzők, hanem hát közben akadt több olyan tárgy, melynél nagy vita keletkezett s így az ülés eltartott háromnegyed tizenkét óráig. *Szabolcsvármegye* közönségének ő felsége a király iránt kifejezendő hála érdemében megküldött köriratához az állandó választmány *Trixler* Károly alispán javaslata szerint hozzájárult és javasolni fogja a közgyűlésnek, hogy az ország összes vármegyéi által a király elé küldendő hódoló diszküldöttségbe nevezzen ki tagokat és a királynak emelendő ércszobor alapjához annak idején tehetségéhez képest járuljon hozzá. *Schneider* József törvh. bizottsági tagnak indítványát egy felállítandó földművesiskola tárgyában a választmány tanulmányozás és a szükséges adatok beszerzése végett az alispánnak javasolja kiadatni, a ki majd egy újabb közgyűlés elé terjeszti be eziránti véleményét. *Bence* Ignác volt megyei irodahuszárnak 15 frt segélyt javasol adni a választmány. A betegápolási-alap folyóévi járuléka, az eddigéhez hasonlóan 2 százalékban állapított meg; az erdőbirtokok által az erdőalapba fizetendő folyó évi járulék pedig magyar holdankint 25 krajcárban. Mohács nagyközség határozatát a községi segédjegyző és irnok részére 100—100 forint személyes pótlék megszavazása iránt jóváhagyólag pártolja a választmány. Végül egy csomó községi számadás tudomásul vételét fogja majd ajánlani a hétfői közgyűlésnek.

— **(Vízkereszt.)** A keresztény egyház holnap csütörtökön üli vízkereszt napját, amely alkalommal a pécsi katolikus templomokban vizet szentelnek. Nagy ünnepélyességgel történik a vízszentelés, s ezeken mindig nagy közönség vesz részt, mert az egyház a hívek-gitka — minden hurunk elszakadt. Ugye édes apus veszel holnap másikat?

— Hogy ne vennék, te kis vadóc. De hogy a manóba birtok annyi hurt egy óra alatt elpusztítani?

— A szoba talán nedves — magyarázta Andor — s ez nagyon befolyásolja a a hurokat. (Értett is ahhoz az öreg l)

Igy történt aztán, hogy az öreg ur összevásárolt másnapra egy csomó hegedű hurt, s este — hogy ne szakadjanak el a nedves szalon miatt — áthurcolkodtatták Margitkát, meg Andort az ebédlőbe, mely jól távol esett az öreg hallásköréből s ime! csodák-csodája! ezen az estén egyetlen egy hur sem szakadt el.

Már körülbelül egy hete tanult Margitka hegedülni, midőn az öreg urat egy este olyan furcsa, sejtelmes kíváncsiság szállta meg. Az ebédlőből egy hegedű nyisszenés sem hallatszott s az öreg azt gondolta:

— Talán azért játszanak oly halkán a gyerekek, mert meg akarnak lepni. Valószínűleg a »Fischerin du kleine«-t tanulják. Elmegyek, meghallgatom őket. Szinte látta, mint izzad a szegény Margitka, a nehéz feladat súlya alatt. Eleinte ugyan szégyelte magát gyereksége miatt, hogy ő öreg ember létére hallgatódzik, mint egy pajkos iskolás fiú, de aztán erőt vett rajta a kíváncsiság s lassan az ajtóhoz sompolygott. De alig hallgatódzott néhány pillanatig, hirtelen megütődve kapta fel a fejét. A mi onnan belülről hallatszott,

nek bucsut engedélyez. Ez az ünnep a három királyok napja is, annak emlékére, hogy a betlehemi csillag a napkeleti királyokat, akik a kis Jézusnak aranyat, tömjént és myrhát vittek, elvezette a jászolhoz. Ugyancsak e napon ünneplik Jézusnak a Jordán vizében való megkeresztelését és az első csodatételét, midőn a kánai menyegzőn a vizet borra változtatta.

— **(Névmagyarosítások.)** *Wolf* Kálmán és Jenő, pécsi lakosok, vezetéknevüket Országra; *Schlesinger* József és Alfréd pécsi lakosok Szászra; *Blauhorn* Samu és Vilmos kaposvári lakosok Berényire, végül *Bergl* Izidor kaposvári lakos Berkesre változtatták vezetéknevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Az osztálysorsjáték huzása.)** Tegnap délelőtt kezdték meg az osztálysorsjáték huzását. Délután kettőfél órakor felfüggesztették az aktust, a mit délután 4 órakor folytattak. Az eddigi eredmény a következő: Tízezer koronát nyert a 66217 és 74118; ötezer koronát nyert a 26411, kétezer koronát nyert a 75536 és 24156 számú sorsjegy. Ezer koronát nyert a 44525 10131 70257 80842 85454. Ötszáz koronát nyert a 93448 43352 45620 84785 65834 60994 57227 93984 90754 47695 35174 26806 72339 48366 78861 33695 45693 94270 37088 73653 50357 3357 számú sorsjegy. A többi kihuzott számra százharminc korona esett.

— **(Áthelyezések a honvédséghez.)** A közös hadseregnek 1888-ban besorozott tartalékos tisztjeit most helyezték át a honvédséghez, illetve állapították meg az áthelyezett tiszteknek az egyes honvédszerekekhez való beosztását. E szerint a pécsi 19-ik honvédszeregre áthelyezettek: *Jilly* Győző, *Heindl* Nándor, *Boross* Dezső dr., *Körmeny* Lajos, *Temesváry* István, sárvári báró *Eötvös* József, *Deutsch* Adolf és *Bükkel* János. A 18-ik gyalogszeregre áthelyeztetett *Tai*z Károly dr. A pécsi 8-ik honvédszeregre áthelyeztetettek: galanthai és fraknoi *Esterházy* Sándor, *Schwarz* Izidor, szentmártoni *Radó*

egy cseppet sem hasonlított kedvenc nótájának dallamához, hanem inkább olyan susogás és cuppanásszerű hang volt, mint a sűrűn aláhulló csóközpor zaja. No ez már a jószívű öreg urat is kihozta a sodrából. Összeráncolta a homlokát, a mennyre csak töle telt s aztán berontott az ebédlőbe s megállt a küszöbön.

A tanár és a tanítvány ijedten rebbentek szét, mint egy felijesztett gerle pár. Andor urfi dicséretes buzgalommal merült a kotta olvasásba, míg Margitka egész nyugodtan, dacosan, felbiggyesztett ajkakkal állt a szoba közepén, mintha őt legkevésbé sem érdekelné a dolog.

— Mit csináltak ti rossz gyerekek? — dünnyögte az öreg szigorúan. Hát ez a hegedű tanítás? Ez a »Fischerin du kleine?« Mi?! . . .

Andor zavarában makogni akart valamit, de Margitka megelőzte. Tudta ő, hogy kell apussal bánni! Hirtelen odafordult az apja elé, átölelte a nyakát, aztán megsimogatta tüskés arcát, miközben hizelegve sugta:

— Ugyan ne haragudj, te édes, jó, öreg apuskám, hiszen csak a »Csók« waltzert próbáltuk!

Hogy megelégedett-e az öreg ur ezzel a felvilágosítással? azt kérdezzék meg kérem Margitkától. Ő tudja azt legjobban, hiszen most már Andornak boldog felesége!

Krámer Elemér.

Gyula, nagyszigeti *Szily* Pongrác, rákosteini *Steinbrecher* Rezső, *Szonntag* Károly és *Elek* Imre tartalékos hadnagyok.

— **(Pécs-baranyai kerékpáros egyesület.)** A pécsi Polgári Kerékpáros-egyesület évi tisztújító közgyűlésén szakadás állt be. A tisztikar, *Walla* Ferenc elnök és a tagok egy része kilépett az egyesületből, mivel indítványukat, hogy az egyesület nevét pécs-baranyaira változtassák, nem fogadta el a közgyűlés. A kilépettek most »Pécs-baranyai kerékpáros egyesület« címen új egyesületet alakítanak s holnap (csütörtökön) este 8 órakor e tárgyban a *Scholtz*-söröcsarnokban alakuló gyűlést is foglalkoztatni.

— **(A megye pénzének elhelyezése.)** A vármegyei pénzek, 50 ezer forint kivételével, a Pécsi Takarékpénztárnál voltak elhelyezve a múlt évben is; 50 ezer forint pedig a Baranyamegyei Hitelintézetnél. A folyó évre is az eddigi állapot fenntartását javasolta ma az alispán az állandó választmány ülésén, de bár e tárgy felett a közgyűlésen hétfőn ugys névszerinti szavazással döntenek — ez már ma is vitát provokált. *Gyenes* Klétus, megyei főszámvevő, ugyanis azt indítványozta, hogy a Hitelintézettől vétessék el az 50 ezer forint s az is a Takarékpénztárnál helyeztessék el. *Trixler* Károly alispán kijelenti erre, hogy ez bizalmatlanságot jelentene, arra ok pedig nincs. *Simonfay* János közvetítő indítványával lépett fel, hogy kéressék be a Hitelintézet mérlege s azután határozzanak a dolog felett. *Gyenes* Klétus nem nevezi bizalmatlanságnak ez eljárást, de a tapasztalatok szerint a pénzek egy helyre elhelyezését jobbnak tartja. Végre a főispán szavazás alá bocsájtván a kérdést, nagy többséggel elhatározta az állandó választmány, hogy a jelenlegi állapotok fenntartását fogja javasolni a közgyűlésnek.

— **(Olcsóbb a gáz.)** Az általános osztrák-magyar légszesz-társulat pécsi légszeszgyári helyi igazgatósága értesít bennünket, hogy a vezérigazgatóság határozata folytán folyó év január elsejétől kezdve a gáz ára olcsóbb lett. Ugyanis az általános légszeszár köbméterenkint egy krajcárral lett olcsóbb, a mennyiben 15 krról 14 krajcárra lett leszállítva; a fűtés, főzés és motor célokra használt légszesz pedig két krajcárral lett köbméterenkint olcsóbb, a mennyiben 12 krról 10 krajcárra szállított le az ára.

— **(Nyugdíjügyek.)** A megyei tisztii nyugdíjválasztmány ma délelőtt fél tíz órakor ülést tartott a vármegyei házában *Trixler* Károly alispán elnöklete alatt. Néhai *Kisasszony* József, volt árvaszéki jegyző belépési díjának visszatérítése iránt azt a javaslatot terjesztette be az állandó választmányhoz, hogy mivel nevezett előbb a városnál is fizetett belépési díjat s mikor a vármegye szolgálatába lépett, ott is kirovatott rá a belépési díj, pedig a két törvényhatóság közt fennálló viszonyosság elvé-nél fogva a városnál befizetett díj a megyéhez átutaltatott, — ennélfogva, a mivel többet fizetett be, az visszafizetessék örökösökének. E javaslatot az állandó választmány pártolólag fogja a közgyűlés elé terjeszteni, valamint *Breier* Mór, mohácsi irnoknak is 1898. február 1-től leendő nyugdíjaztatását fogja javasolni. Azonban *Percel* Ferenc, volt közigazgatási gyakornoknak végkielégítés iránti kérvényére vo-

natkozólag az állandó választmány nem fogadta el a nyugdíjválasztmány határozatát. Ugyanis a nyugdíjválasztmány nem vette tekintetbe, hogy folyamodó állásától még felmentve nincs s így egy évet már betöltött a megyei szolgálatban, tehát megjár neki fizetése 50 százaléka végkielégítésképen. S míg ez kérelmével elutasítani véleményezte, addig az állandó választmány a fentebbi értelemben határozott előterjesztést tenni a közgyűlésnek.

— **(A pécsi főpostahivatalnak karácsonyi csomagforgalma.)** A helybeli főpostahivatalnál a karácsonyi rendkívüli csomagforgalom tartama alatt, vagyis 1897. évi december hó 18-ától 24-ig bezárólag, tehát 7 napon át felvételre 2634 darab csomag és pénzeslevél, naponként átlag 377 darab. Szembeállítva ezen adatokat a múlt év hasonló időszakának forgalmával, vagyis 2220-al kitűnik, hogy 1897. évben 414 db. csomag és pénzeslevél küldeménynyel több adatott fel a karácsonyi időszak alatt, mint az 1896. évben. Indított a jelzett időtartama alatt 4835 db. közönséges csomag, naponként átlag 691 darab. Az 1896. év megfelelő időszakában az indított csomagok darabszáma 4209 darabot tett ki, tehát az 1897. évben 626-al több lett elindítva, mint a megelőző évben. Az indított csomagokban bennfoglaltatnak nemcsak a fő, hanem a helybeli fiókpostahivataloknál is feladott, nemkülönben a főpostahivatalhoz közvetítés végett beérkezett nagyszámu küldemények is: ez okból az indított csomagok darabszáma majd nem kétszerese a főpostán feladattakénak. Érkezett a karácsonyi forgalom alatt 6155 közönséges csomag, naponta átlag 880 db. Ezen adatokat szembeállítva az előző év karácsonyi forgalmával vagyis 5621-el, kiderül, hogy az 1897. évben 514 db. csomaggal több érkezett be, mint 1896. karácsonykor és hogy Pécsre a többször említett idő alatt 1320 darabbal több érkezett, mint a mennyi Pécsről elindított. Az összcsomagforgalom a karácsonyi időszak alatt 13398 darabra rugott a helybeli főpostahivatalnál és így 1574 darabbal meghaladta a múlt évit. Ezen számadatok élénken mutatják nemcsak az értékgazdálkodás jelentékeny emelkedését, hanem közgazdasági viszonyainknak örvendetes fejlődését is.

— **(A maissi pénztárosi állás.)** Maiss község 1896. februárban elhatározta, hogy a községi pénztárosi állást eltörli. Már előbb azonban, még pedig január 30-án megválasztották 3 évre pénztárossá *Sun* Józsefet, a ki e szerint 1898. dec. 31-ig érvényes választás útján pénztárosa a községnek. A megyei közgyűlés 1896. július 6-án helybehagyta az eltörli határozatot, a község tehát 1897. év végével most meg akarta a pénztárosi állást szüntetni. Ezt a községi határozatot azonban megfélebbítették a megyei közgyűléshez s a mai állandó választmányi ülésen *Trizler* Károly alispán, *Gyenes* Klétus és *Simonfay* János szóltak az ügyhöz. Hosszasabb vita után kimondta a választmány, hogy *Sun* József jelenlegi pénztáros szerzett jogát a határozat nem érinti, ő 1898. december 31-ig pénztárosa marad a községnek s csak ekkor lép életbe a községi pénztárosságot megszüntető határozat, a mely még akkor nem volt jogérvényes, midőn a jelenlegi pénztárost három

évre megválasztották. Az állandó választmány ily értelemben tesz javaslatot a hétfői közgyűlésnek.

— **(Szerencsétlenül járt munkás.)** *Krámer* Ignác napszámos keréktolatás közben bal kezén megsérült. Pálya-utca 9. számú alatti lakásán ápolják.

— **(Sulyos csapás)** érte *Strancinger* János pécsváradai körjegyzőt; ugyanis családjában 2 gyermeke vörheny betegségben megbetegedett s betegségüket csakhamar a halál is követte. Az idősebbik 7 éves *Margitka* temetése jan. 1-én, a kisebbik 5 éves *Aranké* pedig 2-án délután ment végbe.

— **(A borjádi bíróválasztás.)** Nagy vihart idézett ma elő a megyei állandó választmány ülésén a borjádi bíróválasztás. *Ungermüller* Henrik, borjádi bíró, egy hivatalos uton teljesített elszámolásból kifolyólag, régebben lemondott állásáról, azonban most évek mulva a legújabb választáson 3 jelölt közül ismét megválasztották. E választást az ellenpárt megfélebbítette a megyei közgyűléshez s az állandó választmány javaslatát végett ma foglalkozott vele. Az alispáni javaslat az volt, hogy a választás törvényes lévén, hagyassék helyben. *Simonfay* János, választmányi tag, azonban a felebbezésre és az abban elmondottakra tekintettel, mivel a nevezett bíró nem bírja polgártársai bizalmát s mert az eset alkalmával is azért mondott le, hogy a fegyelmet elkerülje, ellene volt a jóváhagyásnak. A vita aztán szinte viharos lett, míg végre az iratokból konstatáltatott, hogy a tíz év előtti esetben csak egyszerű elszámolási hiba történt s mert fegyelmi vizsgálat nem volt a bíró ellen, az jelölhető és megválasztható is volt a törvény értelmében. Főispán szavazásra tévén fel a dolgot, a többség elfogadta az alispáni indítványt s a hétfői közgyűlésnek ily értelemben fog előterjesztést tenni.

— **(Lopott méz.)** *Vágner* János, *Haut* Frigyes és *Blandl* János babarci lakosoktól valaki elemelt egy-egy kaptár mézet. A károsok bejelentvén az esetet a csendőrségnek, az kinyomozta a tolvajt *Fridrich* József, babarci lakos személyében. *Fridrich* be is ismerte, hogy ő lopta el a három károstól a mézet, előadni azonban nem tudta amaz egyszerű okból, mert már mind — megette. A méztolvajjal most majd a bíróság végez.

— **(A megbízható szolgál.)** *Pápa* József, pálya-utcai kereskedőnél már régóta volt alkalmazva *Weich* Ádám szolgál, kit gazdája nagyon megbízható embernek ismert s ezeket bizott kezére. Azonban úgy látszik, a pénz őt is elcsábította. Ugyanis gazdája 5000 kgr. sőt hozatott s az árát, 562 frtot rábizta kifizetés végett. Ő azonban látva, hogy a tisztviselő nagyon el van foglalva, 100 frttal kevesebbet adott át s mivel különböző pénznekkel, közte hengerbe csomagolt koronákkal is fizetett, sikerült 462 frtot adnia át 562 frt helyett. A hivatalnok azonban rájött a csalásra utólag s felkeresve *Pápát*, attól kérte a hiányzó 100 frtot. Ez azonban felvilágosította, hogy ő az egész összeget átadta *Weich*nak s így azt kereste fel, felszólítva, hogy adja át a hiányzó összeget. *Weich* azonban tagadta, hogy nála maradt a 100 frt, sőt még akkor sem vallotta be, hogy csakugyan megtartotta az összeget, midőn visszaadás esetére 10 frt

jutalmat ígért neki. Erre a hivatalnok a rendőrséghez fordult s *Trizler* rendőrbiztos nemcsak beismerő vallomásra bírta *Weich*ot, de elmenvén lakására, lefoglalta a ház falába elrejtett s újra bevakolt 75 frtot, valamint a *Weich*nál levő készpénzt is, úgy, hogy most már csak 13 frt hiányzik a 100 frtból. *Pápa* természetesen mindjárt elcsapta a hűtlen szolgát, a rendőrség pedig az ügyészséghez tette át az ügyet, további eljárás végett.

— **(Két vizipuskáról.)** Magyar-Egregy község egy tűzifecskendőt rendelt meg a pécsi *Ruepprecht* cégnél. Mikor át kellett volna venni a fecskendőt erre nem voltak hajlandók, hanem a fővárosban vásároltak egy másikat. *Ruepprecht*ek azonban mégis elküldték a gépet s a bíróság el is marasztalta a községet a követelés megfizetésében. A községnek ekkor két tűzifecskendője lévén, elhatározta, hogy az árát pótdobban kiveti a lakosságra. Ez ellen azonban felebbezéssel éltek s most a pótdó törlése iránt kérelmez a községi képviselőtestület a megyei közgyűlésnél. A mai állandó választmányi ülésen megállapítottatott, hogy *Deák* Imre és *Weber* Péter, községi képviselőtestületi tagok saját felelőségükre tagadták meg annak idején a fecskendő átvételét. E szerint az állandó választmány javasolni fogja a közgyűlésnek, hogy ők ketten viseljék a tűzifecskendő árának és a perköltségnek megtérítését s így a kivetett pótdó a községi lakosok javára törültesse.

— **(Az iskolai szünetek szabályozása.)** A karácsonyi és husvétii szünetek tartama eddig egyöntetűen nem lévén szabályozva, ismételten előfordult, hogy egyes iskolákban egy-két hétig is tartott a szünet, míg máshol egy-két napig tartott a vakáció. *Dr. Wlassits* Gyula, közoktatásügyi miniszter most kimondotta, hogy ezentul a karácsonyi szünet december huszonnegyedikétől január másodikaig, a husvétii pedig virágvasárnaptól a rákövetkező hét keddi napjáig terjedhet.

— **(Két vasút.)** A *pécs-dolnimitől* jövi vasútra 1894-ben *Baranyamegye* közönsége 100 ezer forint hozzájárulást szavazott meg, a mi 1895-ben miniszterileg is jóváhagyatott. Ujabb kérelem folytán 1896-ban még 50 ezer forint hozzájárulást szavazott meg a vármegye, ami a közbevetett felebbezés mellett is 1897-ben szintén miniszteri jóváhagyást nyert. A *pécs-bonyhád-gyönki* helyi érdekű vasútra pedig 1895-ben 100 ezer forint hozzájárulást szavazott meg a vármegye tizenkét évi részletben, törzsrészevények ellenében leendő kifizetésre, a mi szintén jóváhagyatott. Természetesen, mindkét hozzájárulás a vasutépítés tényleges megkezdésekor lett volna kötelező a vármegye közönségére. Minthogy azonban az építés nemcsak hogy meg nem kezdett, de az elsőnek kiépítése kétségessé is vált, mert *Siklós* község is visszavonta a 100 ezer forint hozzájárulást, a másodiknak pedig iránya valószínűleg változást szenved, mert *Báttaszék* felé tervezik, ennél fogva a megyei állandó választmány ma határozott a kötelezettség további fennállása felett. Az alispán azt a javaslatot terjesztette a választmány elé, hogy a mindkét vasútra megszavazott összesen 250 ezer forint hozzájárulás kötelezettsége, ha a vasutépítés folyó évi szeptember 1-ig meg nem kezdetnék,

megszűnik s azt a vármegye közönsége viszszaadja s vele szabadon rendelkezik. Az alispáni javaslatához *Simonfay* János szól hozzá, aki a pécs-dolnimehöljáci vasutara vonatkozólag a javaslatához hozzájárult, de a pécs-bonyhád-gyönki vasutat még abban az esetben is pártolásra ajánlta, ha az Báltaszék irányában vezetettnek, mert e vasut megyénkre közgazdasági tekintetből kiváló fontossággal bír. *Trizler* Károly alispán válaszolt e felszólalásra, hogy éppen őt is a megye közgazdasági érdeke vezette a javaslatnál, mert nem akarja, hogy a közönség keze ily vajudó vasuterveknél megköve legyen, ha a pécs-bonyhád-gyönki vasut esetleg létre jönne, vagy más a megye érdekében fekvő vasut épülne, a hozzájárulást a vármegye közönsége éppen saját érdekében meg fogja szavazni. *Simonfay* János e felvilágosítást tudomásul vette s így az állandó választmány az alispáni javaslatot elfogadásra fogja ajánlani a közgyűlésnek.

— (**Katonaiskolai alapítványi helyek.**) A honvédelmi miniszter leküldte a vármegyének a megye közönsége által a magyar királyi katonai reáliskolában és a Ludoviceumban tett 1—1 alapítványi helyre vonatkozó alapító tagsági oklevél mintáját. Ez oklevélmintát a mai állandó választmányi ülésen tárgyalták és az alispán indítványára pótlólag belevették a 3-ik pontba, hogy az alapítványi helyekre Baranyamegyei tisztviselők gyermekei — bárha nem is megyebeli illetőségűek ezek — bírnak elsőszéggel. E pótlás azért volt szükséges, mert a megye közönsé-

gének épen az volt ez alapítványokkal a célja, hogy a megyei tisztviselők gyermekei részére szerezzon alapítványi helyet, a mitől azok, ha esetleg nem baranyai illetőségűek, az oklevél szövegezése folytán elestek volna. Az így kijavított alapító oklevelet jóváhagyás végett majd be fogják mutatni a közgyűlésnek.

— (**Gondatlanságból tűz.**) Villányon a napokban kigyuladt *Steiner* Simon ot-tani lakos háza. Szerencsére azonban sikerült a tüzet eloltani s csak a tető egy részét pusztította el. Mint a vizsgálat megállapította, a tűz vétkes gondatlanságból keletkezett, mert az egyik szobából a kályhacső fel volt vezetve a padlásra s körülötte széna volt felhalmozva. A csőből kijutott szikra aztán meggyújtotta a szénát s így keletkezett a tűz. A gondatlanság miatt megindították a tulajdonos ellen a vizsgálatot.

— (**A szilveszteri sonka.**) Ennek a jóízű kis esetnek egyik elsőrangú étterem volt a színhelye. A szilveszter-este alkalmából zsufolásig volt a vendéglő. Vigan voltak a külön- és különféle társaságok, mert a találékony vendéglős tombola-játékot is rendezett vendégei szórakoztatására. A nyeremény tárgyak csemegékből, finom üveges italokból s érdekes emléktárgyakból voltak összeállítva; az ingyen-eket is ingerelő csemegék királya hatalmas kassai sonka volt. Omlós és friss, mint a falusi leányok arca s kívánatos, amilyen csak a remekbe füstölt kassai sonka lehet. . . Sokat is óhajtoztak utána, a pompás ozsonnára gondolva. Vajjon ki nyeri meg, vajjon ki

vágja az illatos, ropogós bőrbe, a csontnélküli rózsá-sonkába bicskáját, nem egy elmét és gyomrot izgatott fel a gondolat? Végre megtörtént a huzás, és keresni kezdik a sonka boldog tulajdonosát, ki egy külső, piros-terítékű asztalnál ott iszogatta szerényen a pohárka sörét. De hiába ujságoták neki sokaktól irigyelt szerencsésjét, a komor idegen arca egy csöppet sem vidult fel a kívánatos kassai sonka látására. Miért? Mert a komor idegen mármárosi születésű, pajeszes átutazó polgártársunk volt, kinek hithű meggyőződése tiltja a — sonkaevést.

— (**Szegénységi bizonyítványok.**) Igen gyakran merülnek fel panaszok, hogy a hatóságok a szegénységi bizonyítványok kiszolgáltatása körül a legnagyobb elnézéssel járnak el és mindennapi dolog, hogy oly egyének részére is állítanak ki vagyontalansági bizonyítványt, kiknek anyagi helyzete azt nem igazolja. Ilyképpen történik, hogy nemcsak az államot károsítják, de bizonyos segélyezések, kedvezmények, ösztöndíjak tulajdonképpen rendelkezésektől elvonatnak. E visszaélések megszüntetésére a belügyminiszter szigorú rendeletet bocsájtott ki, melyben felhívja a hatóságokat, hogy szegénységi bizonyítványok kiállításánál a leglelkismeretesebb körültekintéssel járjanak el.

— (**Koronaérték-számítás a vasutakon.**) Mint értesülünk, a kereskedelemügyi miniszterium tarifabizottsága ülést tartott, amelyen megállapították az ezen évre érvényes díjkezdményeket. Ez alkalommal a

kellett tagadnom a kérését, hogy szerepet vállaljak ebben az ő regényes komédiájában. Ennek az lett a következménye, hogy hidegen váltunk el.

Két nappal később meghallottam, hogy egy kardszúrás az ágyba döntötte. Meglátogattam. Mikor mellette ültem, lázas volt és valami hagymázás történetéről beszélt nekem össze-vissza, amire egyébként még vissza fogok térni. Naponként betértem hozzá, de úgy látszott, nehezzel rám rideg magamviselődéért. Hogy őszinte legyek, már én is megbántam, hogy olyan kurtán bántam el vele. Egy reggel megleptem: éppen a böröndjeit tömködté meg mindenféle holmival. Nem mondta meg, hova készül; általában nagyon rövidesen felelgetett a kérdéseimre s valami ideges ingerültség volt a válaszaiban. Kikísértem a pályaudvarra, de a nagy tolongás és zaj még jobban felizgatta. Csak amikor a vasuti jegyét akarta megváltani, kérdezte tőlem, hogy a vonatnak Nápolyban van-e csatlakozása a Konstantinápolyba induló gőzössel.

— De hát hova akarsz menni? — kérdeztem végre tőle.

— Még nem tudom. Mindenekelőtt Nápolyba. De olvasd csak. — Egy névjegyet vett ki a zsebéből, amelyre e szavak voltak írva: »Szeretem; elutazom. Isten önnel!«

Ennyi és semmi egyéb. A név tollkással ki volt vakarva, csak egy grófi korona maradt, alatta a finomvonású gyöngyszem nőírás, mely az én szegény Giorgomnak majd elvette az eszét; igaz, hogy e tekintetben nem volt éppen túlsok kockáztatni valója.

Két hónappal később a Doney-kávéházban láttam viszont. Az orrát úgy a levegőbe dugta, mintha a boldog fiatal szív virágjainak balzsamos illatát szaglászna.

A királytigris.

— REGÉNY. —

Írta:

GIOVANNI VERGA.

A »Pécsi Figyelő« kiadása.

Pécs, 1898.

miniszter tudatta a bizottság tagjaival azt is, hogy január elsejétől fogva az összes hazai vasutak koronaértékben számitanak s valamennyi helyi és köteléki dijszabásokban is a koronaértékű számítás lép életbe.

— (**Három királyok.**) A város utcáin az esti órákban itt ott feltűnik három apró fiúból álló társaság, a kik az arany papirosból készült csillagot viszik. Ezek a három királyok, akik a betlehemes gyerekekből telnek ki. A járvány terjesztői ezek is, s az éjszakai csavargásuk alatt a lebujsokban nem igen épülnek, sőt inkább ez az útja a korai romlottságuknak. Jól tenné a rendőrség ha szigorúan venné a dolgot, mert ezek a gyerekek kijátszák az őrzőket figyelmét, s még éjféltájban is az utcákon kuncorognak. A java részük iskolás gyerek, akiknek az esti órákban otthon volna a helye.

Avult pénzeket érmekeket, régi tallérokat és ezüst huszasokat, mint mindennemű régiséget készpénz mellett a legmagasabb árban avagy cserében, más tárgyak ellen vált be **SCHÖNWALD IMRE** ékszerész Pécssett Király-utca (Hattyu-épület.)

Lapunk legközelebbi száma a holnapi ünnep miatt pénteken este jelenik meg.

Farsangi naptár.

A holnapi nappal beáll a farsangi évad, a mely az idén kerek hat hétig fog tartani. Készültek is a farsangra már régen a bálak rendezősegi s az idej farsang igen érdekessé igérkezik, hiszen alig találni már Pécssett

is cigánybandát, mert mind le vannak foglalva a mulatságokra.

Ime megnyitjuk hát mi is a farsangi naptárt, időrendben nyilvántartva benne mindig a bálakat. Eddig a következő farsangi táncvigalmakról van tudomásunk:

Január 8. Jogászbál a Nemzeti-Kaszinóban. — Katholikus Legényegylet bálja a Vigadóban. — Mohácsi Tornaegylet calicot-bálja.

Január 9. Építőmunkások bálja Gyár-u. 7. szám alatt.

Január 15. Polgári Kaszinó táncestélye. — Szigetvári tűzoltó-bál.

Január 22. Kádársegédek bálja a Scholtz-sörházban.

Január 23. Fodrászok bálja a Vigadóban. — Polgári bál a Scholtz-sörházban.

Február 1. Polgári Kaszinó táncestélye. — Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban.

Február 3. Polgári bál a szegényház javára a Vigadóban.

Február 17. Hercenberger József polgári bálja a Vigadóban.

Február 19. Polgári Kaszinó táncestélye.

Művészet, irodalom.

○ **Hoffmann meséi.** Ünnepi estéje volt tegnap a színházlátogató közönségnek. Offenbach remekzenéjü operája, a »Hoffmann meséi« ment, olyan vendéggel a szereplők között, mint *Odry Lehel*. Meg is telt a nézőtér és a páholysorok elegáns közönséggel, mely *Odryt*, mint jó ismerősét, tapssal üdvözölte első beléptekor s azután minden jelenését zúgó taps-

viharral kísérte. A vendégművész *Lindorf* táncos hármas szerepét játszotta s mindegyikben kitűnő volt. Mint *Lindorf* az arisztokrata gőgöt, mint *Copelius* az elzüllött lángészt s mint csodaorvos a félelmes és rejtelmes alakot megdöbbentő realizmussal állította elénk. Hangja pedig mindenkor felemelt bennünket s nem voltunk képesek betelni hatalmas, érces zengésével és zenei tudásával. Főképp a harmadik felvonás trióiban tűnt ki a művész istentől adott s a gyakorlat és talentum segítségével bevégzett tökéletességüvé vált művészetének és játék dolgában egyformán.

A főbb szereplők mindenben igyekeztek a vendégművészhez méltók lenni. *Perényi*, mint *Hoffmann*, most szinte csodálatra ragadt bennünket szép énekével, de kapott is tapsokat minden énekszám után. Ő határozottan nagy sikereket ért el az idej szezonban a tavalyi sikereihez képest s csak ezen a nívón maradjon meg, úgy nála kiválóbb tenoristát sosem kívánunk. *Leopold* Franciska szintén nagy sikerrel énekelt s igen kedves volt mint *Olympia* s megható, mint *Antónia*. *Hunyady* az öreg *Kreszpel* szerepében most is jeles erőnek bizonyult. *Andorffy* azonban túlzott az ő *Spalanzanijában*. Figyelemre méltó alakítást mutatott be *Delli* s megérdemelte a nyílt színen kapott tapsot az öreg szolga megjátszásáért. Végül *Réthy* Lina, mint *Miklós*, a régi jó és kedves volt. A karok jól működtek, a rendezés is ügyes volt és *Somogyi* igazgató ismét rászolgált a közönség elismerésére ez élvezetes estéért. (→)

ELSŐ FEJEZET.

Mióta *Giorgio La Ferlita* diplomáciai pályára lépett, nagyon ritkán és csak futólag találkoztunk egymással s nagyon sokáig hirt sem hallottam már felőle, amikor egy estén meghívót kaptam a lakodalmára.

Utoljára, mikor *Florenben* találkoztam vele, éppen *Japánból* tért haza; *Albergo della Pace* kerek asztalánál szoritottunk kezét. Fiatal, élénk, elmés, kissé talán gúnyos legény volt ez az én barátom. A pompás társalgó kellékeit hol *Bécsben*, hol *Londonban* szerezte össze magának. Olyan *commis voyageur*-féle ur volt, követségi attaché személyében. Nagy szeretetreméltósággal üdvözölt, de nem említette az utazását. Ennyi figyelemért hálával tartoztam neki; cigarettával kínáltam meg, amit ő rögtön viszonzott, de már nem tudta megállni, hogy a szivar-kája családfájáról egyetmást el ne mondjon. Még egy-két érdektelen szó, azután fölhagytunk a tereferével, de előbb ünnepélyes ígéretet tettünk egymásnak, hogy ezentúl gyakrabban fogunk találkozni. Össze is jöttünk kétszer-háromszor a szálloda lépcsősarnokában, ha ő sétára indult, én meg hazatértem, vagy megfordítva. Egy szép reggelen úgy törtetett a szobámba, mint a bomba, összevissza beszélt mindenféle ostobaságot, párbajról, meg más egyébről s annyira felindult volt, hogy kétszer is meg-

○ **Magyar Lányok.** Január elsejétől kezdve immár negyedik évfolyama kezdődött a Magyar Lányoknak. Olyan lap a Magyar Lányok, a mely bátran versenyre kelhet a külföld legjobb termékeivel. Az előfizetési pénzek legcélszerűbben postautalványon a következő címre küldendők: A Magyar Lányok kiadóhivatalába, Budapest, Andrásy-ut 10.

○ **Meglepő esemény számba mehet** Havas Gyula dr., kir. tanfelügyelő új lapja: a »Magyar Pestalozzi«, a melyből meggyőződhetik mindenki, hogy paedagogiai műveltség nélkül nem lehet jellemet nevelni. A legmelegebben ajánljuk ez igazán hézagpótló, derék és rendkívül fontos vállalatot a művelt szülők és tanítók anyagi támogatásába. A csekély 4 frt évi előfizetési díj Kolozsvárra küldendő.

○ **Az Órangyal,** képes gyermekujság hónaponta kétszer jelenik meg Győrben. A lap igen élénk tartalma: elbeszélések, vig és komoly történetek és versek, továbbá ismeretterjesztő cikkek vannak benne 7-14 éves gyermekek számára. Szébbnél szebb vallásos és mulattató tárgyú képek tarkítják lapjait. A rejtvények megfejtőinek szép ajándékot is küld a szerkesztő. Mindezt évi egy forint előfizetési díjért. Az előfizetési összeget »Az Órangyal Szerkesztőségének, Győr« — cím alatt kelj beküldeni. Kívánatra mutatványt küld a szerkesztőség.

○ **A „Vendéglősök Lapja,“** mely már a XIII-ik évfolyamát éli, hazafias lelkesedéssel munkálja és képviseli a vendéglősök, kávéosk és azok alkalmazottjainak érdekeit. Hasznos szakközleményeit a legjelesebben írják, s nemcsak a vendéglősöknek nélkülözhetlen organuma a »Vendéglősök Lapja,« hanem a nagyközönségnek is tanulságos közleményeket hoz. A lap előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr., mely a kiadóhivatalba, Budapestre, VII., Akácfa-utca 3 sz. alá küldendő. Mutatványszámokkal szívesen szolgál Ihász György szerkesztő és kiadó.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL;

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Budapest	1901. sz. *)	gyors	8 „ 24 „
Bécs	711. sz. **)	vegyes	8 „ 29 „
Vinkovce	8702. sz.	személy	9 „ 49 „
Budapest	1905. sz.	d. e.	11 „ 33 „
Uj-Domb.	1953. sz. ***)	vegyes	d. u. 2 „ — „
Brood	1906. sz. ***)	személy	4 „ 20 „
Bécs	3701. sz.		6 „ 34 „
Brood	1908. sz.	este	8 „ 18 „
Budapest	1909. sz.	éjjel	11 „ 30 „
Mohács		reggel	5 „ 35 „
„		d. e.	9 „ 49 „
„		d. u.	4 „ 20 „
„		Tv. szsz.	este 8 „ 18 „

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől és Dombóváron a Fiume-budapesti gyorsvonathoz Bpest felé.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz. *)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	» » »	8 „ 01 „
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes » »	8 „ 23 „
Bécsből	909. sz. **)	személyv. »	9 „ 39 „
Broodról	1905. sz.	d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	d. u.	4 „ 10 „
Vinkovce-ről	1921. sz.	vegyes » »	5 „ 50 „
Budapestről	1902. sz.	gyors » este	8 „ 5 „
Bécsből	8712. sz.	vegyes » »	7 „ 56 „
Broodról	1909. sz.	személy. éjjel	11 „ 02 „
Mohácsról		reg.	8 „ 01 „
„		k. d. e.	11 „ 18 „
„		d. u.	5 „ 50 „
„		Tv. szsz. éjjel	11 „ 02 „

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 5-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az ülés első szónoka Kossuth Ferenc volt, a ki kijelentette, hogy az ellenzék harcának megszüntetése csak a provizorium-javaslat általános tárgyalására vonatkozott. A részletknél maga is több módosítást fog beadni. A kormány a legfontosabb javaslatokat mindig időben nyújtja be, mikor már alig van idő a tárgyalásra. Oka ennek egyrészt az ellenzéknek ellenőrzési jogából való kifosztása, másrészt a parlamenti mérközéstől való félelem. A történekeért a késedelmes kormányt illeti a felelősség, nem a szélsőbalt. Különben exlex állapot nincs is, mert az 1867. évi XII. törvény cikk 68-ik paragrafusá szerint most önálló vámterület van. A miniszterelnök tegnapi kijelentése nem érhető másként, mint hogy Bánffy felteszi a koronáról, hogy a nemzet hasznára szolgáló vívmányokat az kész lenne megakadályozni. Kitejezéseért, ha tehetné rendreutasítaná Bánffyt. Kéri módosításának elfogadását.

Zajos helyeslés kísérte a szélsőbalon a beszédet, mely után Lukács László pénzügy-miniszter beszélt. Üres kifogásokkal védte a kormány intézkedéseit. Az önálló vámterülethez, ugymond, vám és terület kell; de tariffa is kell, ami még nincs.

Eötvös Károly alaposan megleckéztette a a minisztert s még Okolicsányi László beszélt, ki után a javaslat tárgyalását péntekre halasztották.

Végül Bánffy Dezső miniszterelnök felelt Kossuth Ferenc háromrendbeli interpellációjára, melyek közül Kossuth Ferenc egyet sem vett tudomásul, de a többség mindahármat tudomásul vette.

TAVIRATOK.

— **Az obstrukció sorsa.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Tegnap este mindkét függetlenségi párt értekezletén Komjáthy Béla leszerelést indítványozott, mondván, hogy a provizorium-javaslat ellen való harc már felesleges és

a törvény nélküli állapot fenntartása veszedelemes. Álláspontján voltak Kiss Albert, Olay Lajos és Pichler Győző. Justh Gyula, a ki betegen ment el az értekezletre, fulmináns beszédet mondott a harc további folytatása mellett, mert Bánffy támadását még kell torolni. Mellette szóltak Hentaller Lajos, Kubik Béla, Meszlényi Lajos, Thaly Ferenc, Lakatos Miklós, Lukács Gyula és Leszkay Gyula. Barabás Béla ingadolt, hogy melyik részhez álljon. Győry Elek inkább a békepartot pártolta. Kossuth Ferenc nem nyilatkozott. Az értekezleten jelenvolt Bartha Miklós is, javasolván, hogy Kossuth Ferenc vonja vissza a Házban határozati javaslatát. Helyébe terjesztessék elő az egész függetlenségi párt javaslataként azt az utasítást, hogy mivel január elseje óta önálló vámterület alapján állunk, a kormány alkalmazza ez önálló vámterületet Ausztriával szemben is úgy, mint a külfölddel szemben. Azonban az értekezlet hosszabb vita után Kossuth Ferenc javaslatát tartotta fenn és döntést az álláspontra nézve nem hoztak. Ma este folytatják az értekezletet, melyre a vidéki párttagokat sürgönyileg hívták meg.

— **Bismark állapota.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A vaskancellár állapota egyre súlyosbodik. Már lábai is dagadnak.

— **Szenzációs felfedezés.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bécsben óriási jelentőségű felfedezést tett Schenk professzor, a bécsi egyetemen az embriologia tanára. Husz év óta foglalkozik a kérdéssel s most már pozitív sikerült neki megállapítani, hogy minden operáció és orvosság nélkül az embriora olyan befolyást gyakorolhatni, hogy az embrioból tetszés szerint fiu vagy leány fejlődjék. S ez nemcsak az embernél, de az állatnál is lehetséges. A szenzációs találmányt azonban tudós körökben is kételkedve fogadják.

— **Politikai párbajok.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Tisza István és Olay Lajos között a Fodorfele vivóteremben megvolt a kardpárbaj. Első három összecsapás eredménytelen maradt; a negyedik összecsapásnál Olay Lajos az orrán kapott súlyos vágást, a melyet ideiglenesen összevarrtak ugyan, de minden valószínűség szerint majd operálni kell. Tisza István szintén megsérült karján és vállán. Gajáry Ödön és Rakovszky István között az Orloff-fele vivóteremben folyt le. Rakovszky a jobb keze izületén, Gajáry az arcán kapott jelentéktelen vágást. Az ellenfelek mindkét párbajnál kibékültek.

— **Ugron visszalépése a közéletől.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ugron Gábor Bartha Miklós-hoz ma a következő levelet intézte: „Kedves barátom! Féléve már, hogy a politikai élet minden terén visszavonulni kezdettem, mivel tulnyomó részében romlott értelmiséggel és gyöngé néppel a függetlenség alkotmányos harcát diadalra juttatni nem lehet. Elhatározásommal most

nyugodtan lépek a nyilvánosság elé, mert igazolnak az események és a pártnak a te képviselővé választásod után van módja a fennmaradásra és visszalépésem után alkalma a feloszlásra. Sziveskedjél visszavonulásomat a körnek bejelenteni és vonzalmukért mély hálámat tolmácsolni."

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknel és bántalmaknál használható állandó sikerrel: **csipő fájás, idegfájdalom, helybeli osz, hátsággatás, hátgyöngeség, hátgerincos bántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága stb.** A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges be-
 küldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Buda-
 pest, VI., Váci-körut 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zsiga
 László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Házak eladása.

Pécsen, Péter-utca 13/1. sz. alatti házak, az egyikben van 3 szoba, 1 előszoba, konyha, cselédszoba, szuterén és pincze. A másikban 2 szoba, 1 előszoba, szuterén, konyha és pincze és ezen házakhoz 300 □ öl háztelek.

Péter-utca 15. számú ház, mely áll 3 szoba, 1 alkoven, 1 előszoba, mosókonyha, éléskamara, pincze és 300 □ öl háztelek.

Péter-utca 17. számú ház, mely áll 3 szoba, 1 előszoba, konyha, éléskamara, pincze és 300 □ öl háztelekből. A házakhoz kut is van jó ivóvízzel.

Ezen házak jutányos feltételek mellett szabad kézből eladó. Értekezhetni **Kontsetsko István** tulajdonosai, Kaposvári-utca 13. sz.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tag-szagatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapest**. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

Pécsi kölcsönös segélyező-egylet.

(Pécs Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként **előjegyzések a pécsi kölcsönös segélyező egylet XXXIII. évtársulatának törzsrészevényeire** a mai nappal kezdetüket vették, s e célból az **aláírási ívek** az intézet helyiségeiben a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepeket kivéve) **d. e. 9—12 óráig kitéve vannak.**

Az ujonnan keletkező 1898. évi 33-ik évtársulat, épp úgy mint a korábbi harminczkét évtársulat: **6 évre terjed s így az egy-egy részletre megállapított 50 krnyi heti-betét 6 éven át fizetendő.** A befizetések emez új évtársulatra 1898. évi január hó 2 án kezdődnek s a második év végéig, azaz: **1898. évi január hó 15-éig** teljesíthetők, anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótlékot, az egy heti mulasztásért fizetni kellene. **A törzsrészevények a hat évi ciklusra egyszerre is befizethetők,** s ez esetben egy-egy törzsrészevény után — a 6 évre megjáró 156 frt helyett — **138 forint fizetendő.**

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrészevény után **1 forint beíratási díj** lesz fizetve.

Az aláírók, tekintet nélkül a jegyzet törzsrészevények számára, az intézet rendes tagjai — részevényesei lesznek, s ezért köztük — hat év letelte után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta nyereség, a jegyzett törzsrészevények arányában, teljes mértékben jut elosztásra.

A pécsi kölcsönös segélyező egylet

elfogad rendes takarékbetéteket is

(1 forinttól bármily magas összegig)

s eme betéteket, rendes körülmények között, ha kisebb összegekről szólnak, kívánatra, **felmondás nélkül,** nagyobb összegeket pedig, a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételevel fizeti vissza,

s az ily takarékbetétek után rendszeren 4% kamatot fizet.

A betétek után kivett 10% tőke kamatadót a betétek megterhelése nélkül az intézet maga fedezi.

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesítendő befizetése megkönnyítése és költségmentesítése valamint a részükre kiutalványozandó összegeknek előnyösen való megküldése céljából a pécsi kölcsönös segélyező egyletnek **giró számlája** van az **osztrák-magyar banknál,** és **chek számlája** a **m. kir. póstatakarékpénztárnál,** mely utóbbi számlára szóló befizetési lapok egyszerű felkérésre, bárkinek is megküldve lesznek.

Mindenmü üzletkötésekre vonatkozó, vagy más egyéb felvilágosítással az intézet vezérigazgatója mindenkor a legnagyobb készséggel szolgál, s ugyancsak nála, illetve az intézet helyiségeiben, megszerezhetők az **egyesület alapszabályai is,** akár személyesen, akár levél útján kívántatnának.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyező egylet 1897. évi november hó 27-én tartott igazgatósági ülésből.

Kindl József,

vezérigazgató.